

Prima instanță: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău (jud. V. Muntean)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Vascan, D. Manole, E. Fistican)

ÎNCHEIERE

18 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de
Mîșegrebova Natalia,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Mîșegrebova Natalia
împotriva notarului public Natalia Moraru, intervenienți accesorii Stoianov Dmitri și
Stoianova Raisa privind contestarea acțiunilor notarului,
împotriva deciziei din 08 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 16 iulie 2015, Mîșegrebova Natalia a înaintat cerere de chemare în judecată
împotriva notarului public Natalia Moraru, intervenienți accesorii Stoianov Dmitri și
Stoianova Raisa solicitând recunoașterea ilegalității refuzului notarului public Natalia
Moraru privind eliberarea certificatului de moștenitor legal pe numele Nataliei
Mîșegrebova; obligarea notarului public de a elibera certificatul de moștenitor legal pe
numele Nataliei Mîșegrebova, din masa succesorală ramasă după decesul mamei sale
Stoianova Maria; suspendarea eliberării certificatului de moștenitor a masei
succesorale rămase după decesul mamei Stoianova Maria, decedată la xxxxx, pînă la
rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești pe cauza dată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la xxxxx a decedat mama sa - Stoianova
Maria. După decesul mamei sale au rămas bunuri succesorale, testate în baza
testamentului nr.583 datat cu 03.08.2006 și înregistrate de notarul public Natalia
Moraru fraților Stoianov Dmitri și Stoianova Raisa, ce constau din casă de locuit cu nr.
cadastral xxxxx, cu suprafața de 85,3 m², situată xxxxx.

Menționează că, prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din
24.12.2013 (dosarul nr.2-6/13), rãmasã definitivã și irevocabilã la data de 15.04.2014,
s-a declarat nul testamentul din 03.08.2006, autentificat de notarul public Natalia
Moraru cu nr. 583, prin care Stoianova Maria, a.n. xxxxx, a testat toatã averea ei și
anume casa de locuit xxxxx, copiilor Stoianov Dmitri, a.n. xxxxx, și Raisei Stoianova,
a.n. xxxxx. După recunoașterea nulității testamentului, moștenitori legali după decesul

mamei sale Stoianova Maria, sunt copiii - Stoianov Dmitri, Mișegrebova Natalia, Stoianova Raisa, Kiron Tatiana, Dicova Svetlana și Stoianov Petru (decedat la xxxxx).

Indică că, Stoianov Dmitri, Stoianova Raisa, inclusiv și reclamanta au acceptat succesiunea în mod tacit prin intrarea în posesie a bunurilor succesoriale, locuind în bunul imobil situat în xxxxx. Mai mult, reclamanta a înaintat la notar, după decesul mamei sale, declarația de acceptare a succesiunii în termenul prevăzut de lege (timp de 6 luni).

Sușține că, la data de 12 martie 2015 a fost la notarul public Natalia Moraru pentru a perfecta dosarul succesoral și de a recunoaște calitatea sa de moștenitor legal, cu eliberarea certificatului de moștenitor.

Afirmă că, după dobândirea tuturor actelor necesare pentru a dovedi existența bunurilor ce compun patrimoniul succesoral, reclamanta a depus la notar dosarul cu documentele necesare pentru obținerea certificatului de moștenitor. Prin răspunsul nr. 29 datat cu 07.07.2015, eliberat de notarul public Natalia Moraru, la cererea înaintată din 25.06.2015, reclamantei i s-a refuzat în eliberarea certificatului de moștenitor legal, din motivul existenței unui alt testament înregistrat cu nr. 5-735 din 25.07.1994, testat de către Stoianova Maria, care nu i-a fost prezentat reclamantei, iar conform testamentului ultima nu face parte din cadrul moștenitorilor testamentari.

Declară că, refuzul notarului public de a-i elibera certificatul de moștenitor îi afectează drepturile prevăzute de lege și anume: dreptul la moștenire, dreptul legal de a intra în posesia bunurilor succesoriale rămase după decesul mamei sale.

Relatează că, despre existența, veridicitatea și autenticitatea acestui testament nu cunoaște, de unde a apărut și în ce circumstanțe la fel nu-i este clar. Ba mai mult, în cadrul examinării acțiunii civile, la Judecătoria Buiucani mun. Chișinău, privind declararea nulității testamentului autentic înregistrat sub nr. 583 la 03.08.2006, lăsat de Stoianova Maria, instanța de fond a făcut interpelare la Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu privire la furnizarea informației despre testamentele întocmite din numele testatoarei Maria Stoianova, decedată la xxxxx, iar ca răspuns la demersul instanței nr. 26 din 11.02.2010, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a comunicat că informația solicitată nu poate fi eliberată de Serviciul arhivă notarială de stat, deoarece Registrul dosarelor succesoriale și a testamentelor nu cuprinde nici o informație.

Consideră că, refuzul notarului în eliberarea certificatului de moștenitor creează dubii în existența unui alt testament.

Prin încheierea din 14 septembrie 2015 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău s-a admis cererea reclamantei Mișegrebova Natalia cu privire la asigurarea acțiunii și s-a suspendat eliberarea certificatului de moștenitor altor moștenitori ai mamei succesoriale rămase după decesul Mariei Stoianova, decedată la xxxxx, până la examinarea cauzei în fond. (f.d. 34-36)

Prin hotărârea din 26 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, acțiunea înaintată de Mișegrebova Natalia a fost respinsă, ca nefondată, fiind anulate măsurile de asigurare a acțiunii aplicate prin încheierea din 14 septembrie 2015 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău.

Prin decizia din 08 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Mișegrebova Natalia, prin intermediul avocatului Iovu Tatiana, și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La 03 august 2017 Mîșegrebova Natalia a declarat recurs împotriva deciziei din 08 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că, soluțiile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare sunt ilegale și neîntemeiate, deoarece au fost emise cu încălcări de procedură care au dus la soluționarea greșită a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și în mod arbitrar apreciate probele administrate la materialele cauzei, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și intereselor recurenteii, ceea ce constituie temei de casare a hotărârilor judecătorești pronunțate pe caz.

Consideră că, instanțele inferioare au examinat cauza superficial, fără o argumentare completă a situației de fapt în coroborare cu normele de drept material și procedural care guvernează obiectul supus judecării.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 08 februarie 2017. Conform materialelor cauzei decizia instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 15 mai 2017, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc. Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat de Mîșegrebova Natalia, la 03 august 2017, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Mîșegrebova Natalia, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mîșegrebova Natalia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter

devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Mîșegrebova Natalia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Mîșegrebova Natalia împotriva deciziei din 08 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală